

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **45** Ljubljana, petek **4. 6. 2010**

ISSN **1318-0576**

Leto **XX**

DRŽAVNI ZBOR

2226. Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije (ZIntPK)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (ZIntPK)

Razlašam Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije (ZIntPK), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 26. maja 2010.

Št. 003-02-5/2010-20
Ljubljana, dne 3. junija 2010

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O INTEGRITETI IN PREPREČEVANJU KORUPCIJE (ZIntPK)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon z namenom krepitve delovanja pravne države določa ukrepe in metode za krepitev integritete in transparentnosti ter za preprečevanje korupcije in preprečevanje in odpravljanje nasprotja interesov.

2. člen

(uresničevanja namena zakona)

Namen tega zakona se uresničuje tako, da se:

1. z omejevanjem in preprečevanjem korupcije ter nadzorom nad nezdružljivostjo funkcij z drugimi funkcijami in dejavnostmi zagotovi neodvisno izpolnjevanje ustavno in zakonsko določenih funkcij;

2. z uresničevanjem resolucije, ki ureja preprečevanje korupcije, oblikovanjem strokovnih mnenj in standardov do-

bre prakse, nudenjem pomoči pri izobraževanju, zagotavljanju ozaveščenosti ter načrtovanju in ocenjevanju integritete na vseh ravneh vzpodbuja in krepi sposobnost posameznikov in institucij, da prevzamejo odgovornost za razvoj integritete in s tem tudi za preprečevanje in odkrivanje korupcije;

3. z nadzorom nad premoženjem in sprejemanjem daril funkcionarjev, preprečevanjem in odpravljanjem nasprotja interesov ter koruptivnih ravnanj ter nadzorom nad lobiranjem vzpodbuja in krepi transparentnost v procesih in postopkih izvrševanja javne oblasti pri opravljanju javnih funkcij in pri upravljanju javnih zadev;

4. z določitvijo pogojev za opravljanje dejavnosti lobiranja pri delovanju javnega sektorja, zagotovi transparentnost te dejavnosti na način, ki bo podpiral dobre, omejeval in kaznoval neetične prakse lobiranja;

5. z zaščito prijaviteljev koruptivnih ravnanj vzpodbuja in krepi odkrivanje, preprečevanje ter odpravljanje koruptivnih ravnanj;

6. z uresničevanjem mednarodnih obveznosti Republike Slovenije vzpodbuja, podpira in krepi sodelovanje in strokovno pomoč pri preprečevanju in zatiranju korupcije na mednarodni ravni;

7. z ustanovitvijo in zagotavljanjem pogojev za delovanje Komisije za preprečevanje korupcije kot samostojnega in neodvisnega državnega organa za krepitev integritete in protikorupcijskega delovanja, ter določitvijo njenih nalog in pristojnosti vzpodbuja in krepi sodelovanje državnih organov in organov samoupravnih lokalnih skupnosti (v nadaljnjem besedilu: organi lokalne skupnosti), organizacij javnega sektorja, oseb z javnimi pooblastili, institucij civilne družbe, medijev in pravnih ter fizičnih oseb pri dvigu integritete v Republiki Sloveniji, preprečevanju korupcije in učinkovitem odzivu države proti vsem oblikam koruptivnih ravnanj.

3. člen

(veljavnost zakona)

(1) Ta zakon velja za javni sektor, če drug zakon vprašan, ki so urejena s tem zakonom, ne ureja drugače.

(2) Če ta zakon tako določa, velja tudi za zasebni sektor.

4. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »korupcija« je vsaka kršitev dolžnega ravnanja uradnih in odgovornih oseb v javnem ali zasebnem sektorju, kot tudi ravnanje oseb, ki so pobudniki kršitev ali oseb, ki se s kršitvijo lahko okoristijo, zaradi neposredno ali posredno obljubljenih, ponujenih ali dane oziroma zahtevanih, sprejetih ali pričakovanih koristi zase ali za drugega;

2. »mednarodna korupcija« je korupcija, v kateri je udeležena najmanj ena fizična ali pravna oseba iz tujine;

3. »integriteta« je pričakovano delovanje in odgovornost posameznikov in organizacij pri preprečevanju in odpravljanju tveganj, da bi bila oblast, funkcija, pooblastilo ali druga pristojnost za odločanje uporabljena v nasprotju z zakonom, pravno dopustnimi cilji in etičnimi kodeksi;

4. »javni sektor« ima isti pomen kot javni sektor po zakonu, ki ureja javne uslužbenke vključno z javnimi podjetji in gospodarskimi družbami, v katerih ima večinski delež oziroma prevladujoč vpliv država ali lokalna skupnost;

5. »zaposleni v javnem sektorju« so funkcionarji in javni uslužbenci;

6. »funkcionarji oziroma funkcionarke« (v nadaljnjem besedilu: funkcionarji) so: poslanci državnega zbora, člani državnega sveta, predsednik republike, predsednik vlade, ministri, državni sekretarji, sodniki ustavnega sodišča, sodniki, državni tožilci, funkcionarji v drugih državnih organih in samoupravnih lokalnih skupnosti (v nadaljnjem besedilu: lokalne skupnosti), poslanci iz Republike Slovenije v Evropskem parlamentu, kjer njihove pravice in obveznosti niso drugače urejene z akti Evropskega parlamenta in drugi funkcionarji iz Slovenije v evropskih institucijah in drugih mednarodnih institucijah, generalni sekretar vlade, bivši funkcionarji, dokler prejemajo nadomestilo plače v skladu z zakonom, ter funkcionarji Banke Slovenije, če njihove pravice in obveznosti niso drugače urejene z zakonom, ki ureja Banko Slovenije in drugimi predpisi, ki obvezujejo Banko Slovenije;

7. »družinski člani funkcionarja« so: njegov zakonec, otroci, posvojenci, starši, posvojitelji, bratje, sestre in osebe, ki s funkcionarjem živijo v skupnem gospodinjstvu ali v zunajzакonski skupnosti.

8. »uradniki oziroma uradnice na položaju« (v nadaljnjem besedilu: uradniki na položaju) so: generalni direktorji, generalni sekretarji ministrstev, predstojniki organov v sestavi ministrstev, predstojniki vladnih služb, načelniki upravnih enot, direktorji oziroma tajniki občinskih uprav;

9. »poslovodne osebe« so direktorji in člani kolektivnih poslovnih organov: javnih agencij, javnih skladov, javnih zavodov, javnih gospodarskih zavodov ter drugih oseb javnega prava, ki so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti, ter javnih podjetij in gospodarskih družb, v katerih ima večinski delež država ali lokalna skupnost;

10. »uradne osebe« so osebe, ki so kot takšne določene v kazenskem zakoniku;

11. »osebe, odgovorne za javna naročila«, so: osebe, ki jih naročniki imenujejo v strokovne komisije za oddajo naročila in osebe, ki odločajo, potrjujejo in predlagajo vsebino razpisne dokumentacije, ocenjujejo ponudbe oziroma naročniku predlagajo izbor ponudnika, kadar gre za postopke zbiranja ponudb po predhodni objavi ali po postopkih javnih naročil, katerih vrednost je višja od ocenjene vrednosti javnih naročil, za katere je potrebno izvesti postopke zbiranja ponudb z objavo v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje;

12. »nasprotje interesov« so okoliščine, v katerih zasebni interes uradne osebe vpliva ali ustvarja videz, da vpliva na nepristransko in objektivno opravljanje njenih javnih nalog;

13. »zasebni interes uradne osebe« pomeni premoženjsko korist zanjo, za njene družinske člane in osebe javnega ali zasebnega prava, s katerimi ima ali je imela poslovne ali politične stike;

14. »lobiranje« je delovanje lobistov, ki za interesne organizacije izvajajo nejavno vplivanje na odločanje državnih organov in organov lokalnih skupnosti ter nosilcev javnih pooblastil pri obravnavi in sprejemanju predpisov in drugih splošnih aktov, pa tudi na odločanje državnih organov in organov ter uprav lokalnih skupnosti, ter nosilcev javnih pooblastil o drugih zadevah razen tistih, ki so predmet sodnih in upravnih postopkov ter postopkov, izvedenih po predpisih, ki urejajo javna naročila, in drugih postopkov, pri katerih se odloča o pravicah ali obvezno-

stih posameznikov. Za dejanje lobiranja šteje vsak nejavni stik lobista z lobiranci, ki ima namen vplivati na vsebino ali postopek sprejemanja prej navedenih odločitev;

15. »lobist oziroma lobistka« (v nadaljnjem besedilu: lobist) je oseba, ki opravlja dejanja lobiranja;

16. »lobiranci oziroma lobiranke« (v nadaljnjem besedilu: lobiranci) so funkcionarji in javni uslužbenci v državnih organih in organih lokalne skupnosti ter pri nosilcih javnih pooblastil, ki odločajo ali sodelujejo pri obravnavi in sprejemanju predpisov in drugih splošnih aktov ter odločitev iz 14. točke tega člena, s katerimi z namenom lobiranja komunicira lobist;

17. »interesne organizacije« so vse organizacije, v imenu in na račun katerih lobist opravlja dejavnost lobiranja;

18. »nosilci ukrepov« so organi in organizacije, ki so z akcijskim načrtom za uresničevanje resolucije določeni kot izvajalci ukrepov za doseg ciljev resolucije.

II. KOMISIJA ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE

1. Opredelitev, sestava in nadzor nad delom Komisije za preprečevanje korupcije

5. člen

(položaj komisije)

Komisija za preprečevanje korupcije (v nadaljnjem besedilu: komisija) je samostojen in neodvisen državni organ, ki z namenom krepitve učinkovitega delovanja pravne države in preprečevanja njenega ogrožanja s koruptivnimi dejanji v okviru in na podlagi zakonov samostojno izvršuje pristojnosti in opravlja naloge, določene v tem in v drugih zakonih.

6. člen

(sredstva za delo komisije)

Sredstva za delo komisije se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije na predlog komisije. Komisija samostojno odloča o porabi proračunskih sredstev.

7. člen

(imenovanje funkcionarjev komisije)

(1) Komisija ima predsednika komisije in dva namestnika predsednika komisije. Predsednik komisije in namestnika predsednika komisije so funkcionarji.

(2) Predsednik komisije in njegova namestnika morajo biti državljani Republike Slovenije, imeti morajo najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje, ali raven izobrazbe, ki v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo, ustreza izobrazbi druge stopnje, in najmanj deset let delovnih izkušenj pri opravljanju nalog, za katere je zahtevana ta izobrazba, ter ne smejo biti pravnomočno obsojeni na kazen zavora.

(3) Predsednik komisije in njegov namestnik mora biti oseba, za katero je na podlagi dosedanjega dela, ravnanja ali vedenja možno utemeljeno sklepati, da bo funkcijo v komisiji opravljal zakonito in v skladu s pravili stroke.

(4) Funkcija predsednika in namestnika predsednika komisije ni združljiva z opravljanjem funkcije ali delom v drugi osebi javnega ali zasebnega prava, ki deluje na področjih, kjer komisija izvršuje pristojnosti po tem zakonu.

(5) Predsednik in namestnika predsednika komisije morajo najkasneje v roku enega meseca po nastopu funkcije prenehati opravljati delo ali funkcijo iz prejšnjega odstavka.

(6) Predsednik komisije je imenovan za dobo šestih let, namestnika predsednika za dobo petih let, na svoje funkcije pa so lahko imenovani dvakrat zapored.

8. člen

(pogoji za delovanje komisije)

(1) Predsednik in namestnika predsednika komisije opravljajo svojo funkcijo polni delovni čas.

(2) Pri komisiji je zaposleno potrebno število javnih uslužbencev. Vrste in število delovnih mest javnih uslužbencev se določijo z aktom o sistemizaciji.

2. Izbirni postopek, imenovanje, delovanje, naloge in pristojnosti komisije

9. člen

(imenovanje komisije)

(1) Predsednik komisije pol leta pred iztekom mandata predsednika in namestnikov predsednika o tem obvesti predsednika republike, ta pa pozove predlagatelje za člane izbirne komisije, da imenujejo svoje člane v roku 30 dni od prejema obvestila predsednika republike. Hkrati s pozivom za imenovanje članov izbirne komisije predsednik republike izvede javni poziv za zbiranje kandidatur za predsednika komisije in namestnika predsednika komisije. Za zbiranje kandidatur določi rok, ki ne sme biti krajši od 14 in ne daljši od 30 dni. Zbrane kandidature posreduje izbirni komisiji.

(2) Izbirni postopek za izbiro primernih kandidatov za predsednika in namestnika izvede izbirna komisija, sestavljena iz petih članov. V izbirno komisijo po enega člana imenujejo:

- Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada),
- Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor),
- neprofitne organizacije zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije izmed svojih članov,
- Sodni svet izmed svojih članov,
- Uradniški svet izmed svojih članov

in imenovanja sporočijo Uradu predsednika Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: urad predsednika republike).

(3) Prvo sejo izbirne komisije skliče generalni sekretar urada predsednika republike v sedmih dneh po poteku roka iz tretjega stavka prvega odstavka tega člena. Na prvi seji izbirna komisija določi način svojega dela in če se člani izbirne komisije ne odločijo drugače, jo vodi njen najstarejši član.

(4) Če predlagatelji za člane izbirne komisije v roku iz prvega odstavka tega člena, niso imenovali svojih članov v izbirno komisijo, jih generalni sekretar urada predsednika republike pozove, da to storijo v naslednjih petih dneh od dne prejema poziva ter jih opozori, da bo v nasprotnem primeru izbirna komisija pričela s svojim delom v sestavi, z do tedaj imenovanimi člani. Izbirna komisija v tem primeru odločitev sprejme z večino glasov imenovanih članov.

(5) Izbirna komisija preveri izpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka 7. člena tega zakona ter oceni primernost kandidatov skladno s tretjim odstavkom 7. člena tega zakona. Izbirna komisija v 30 dneh po izteku roka iz prejšnjega odstavka posreduje predsedniku republike seznam kandidatov, ki izpolnjujejo pogoje in so primerni za imenovanje.

(6) Predsednik republike izmed kandidatov, ki mu jih je posredovala izbirna komisija, imenuje predsednika komisije in namestnika predsednika komisije v 30 dneh po prejemu kandidatur.

(7) Če predsednik republike izmed predlaganih kandidatov ne imenuje nobenega kandidata za predsednika oziroma namestnika predsednika komisije, o tem obvesti izbirno komisijo in takoj ponovi postopek javnega poziva za zbiranje kandidatur. Rok za zbiranje predlogov v tem primeru ne sme biti krajši od 14 in ne daljši od 30 dni. Izbirna komisija izvede postopek izbire primernih kandidatov v roku 14 dni od poteka roka za zbiranje kandidatur. Če tudi ponovljen postopek ni uspešen, se ponavlja toliko časa, dokler niso imenovani predsednik in oba namestnika predsednika komisije, pri čemer se upoštevajo roki iz tega odstavka.

(8) Funkcionar komisije, ki mu je potekel mandat, opravlja funkcijo do imenovanja novega funkcionarja na njegovo funkcijo.

(9) Naloge iz tega člena, potrebne za izvedbo zbiranja kandidatur in izbor primernih kandidatov, opravlja urad predsednika republike.

10. člen

(pristojnosti predsednika komisije)

(1) Predsednik komisije zastopa komisijo ter vodi in organizira njeno delo.

(2) Predsednik komisije izmed imenovanih namestnikov predsednika komisije določi prvega in drugega namestnika.

(3) Predsednik komisije lahko pooblasti posameznega namestnika, da organizira in vodi delo na posameznih področjih.

(4) Predsednika komisije v primeru njegove odsotnosti ali zadržanosti nadomešča prvi namestnik, v primeru odsotnosti ali zadržanosti predsednika komisije in prvega namestnika pa ga nadomešča drugi namestnik. Če je predsednik komisije razrešen v skladu z 22. členom tega zakona, do imenovanja novega predsednika opravlja naloge predsednika prvi namestnik.

11. člen

(način delovanja komisije)

(1) Komisija deluje in odloča kot kolegijski organ, ki ga sestavljajo funkcionarji iz prvega odstavka 7. člena tega zakona. Zadeve obravnava na sejah, kjer sprejema mnenja, stališča in druge odločitve, ki morajo biti sprejete vsaj z dvema glasovoma.

(2) Komisija svoje poslovanje uredi s poslovnikom in drugimi splošnimi akti. Poslovnik se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

12. člen

(naloge in pristojnosti komisije)

(1) Komisija:

- pripravlja strokovne podlage za krepitev integritete in za programe usposabljanja;

- usposablja osebe, ki so odgovorne za načrte integritete;

- s predstavniki istovrstnih oseb javnega prava ali njihovih združenj pripravi vzorce njihovih načrtov integritete;

- svetuje pri krepitev integritete in preprečevanju ter odpravljanju tveganj za korupcijo v javnem in zasebnem sektorju;

- spremlja in analizira podatke o stanju in uresničevanju nalog za preprečevanje korupcije v Republiki Sloveniji;

- spremlja zadeve s področja mednarodne korupcije;

- opravlja naloge v zvezi z lobiranjem;

- izdaja načelna mnenja, stališča, priporočila in pojasnila o vprašanih, povezanih z vsebino tega zakona;

- skrbi za izvajanje resolucije, ki ureja preprečevanje korupcije v Republiki Sloveniji;

- pripravlja spremembe resolucije, ki ureja preprečevanje korupcije v Republiki Sloveniji in jih predlaga v obravnavo vladi, ki jih predloži v sprejem državnemu zboru;

- daje soglasje k načrtom aktivnosti za uresničevanje resolucije, ki ureja preprečevanje korupcije v Republiki Sloveniji, posameznim organom, opredeljenim v resoluciji;

- opozarja pristojne organe v Republiki Sloveniji na uresničevanje obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnih aktov s področja preprečevanja korupcije in jim daje predloge glede načina uresničevanja teh obveznosti;

- sodeluje s pristojnimi državnimi organi pri pripravi predpisov s področja preprečevanja korupcije;

- spremlja uresničevanje predpisov iz prejšnje alineje in daje pobude za njihove spremembe in dopolnitve;

- lahko daje mnenje k predlogom zakonov ter ostalih predpisov pred njihovo obravnavo na vladi o usklajenosti določb predlogov zakonov ter ostalih predpisov z zakoni in predpisi, ki urejajo področje preprečevanja korupcije in preprečevanja in odpravljanja nasprotja interesov;

- lahko daje državnemu zboru in vladi pobude za spremembe zakonov in drugih pravnih aktov iz njene pristojnosti;

- sodeluje s podobnimi organi drugih držav in mednarodnih integracij ter mednarodnimi neprofitnimi organizacijami zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije;

– sodeluje z znanstvenimi, strokovnimi, medijskimi in ne-profitnimi organizacijami zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije;

– pripravlja izhodišča za kodekse ravnanja;

– objavlja strokovno literaturo;

– odplačno izvaja strokovne naloge v zvezi s pripravo in izdelavo načrtov integritete in pripravo ukrepov za preprečevanje korupcije za uporabnike iz zasebnega sektorja;

– vodi evidence v skladu s tem zakonom;

– opravlja druge naloge, določene s tem in drugimi zakoni.

(2) V zvezi z uresničevanjem naloge iz šeste alineje prejšnjega odstavka so policija in državno tožilstvo ter sodišče dolžni komisijo obveščati o zaključeni obravnavi kaznivih dejanj korupcije, v katerih so istočasno osumljeni, ovađeni, obtoženi ali obsojeni slovenski in tuji državljani oziroma pravne osebe s sedežem v Republiki Sloveniji in tujini, v roku 30 dni po zaključku zadev, in sicer policija z obvestilom o načinu zaključka zadeve, državno tožilstvo z aktom o zavrženju ovađbe ali odstopu od pregona ter sodišče s sodbo ali s sklepom.

(3) Cenik za izvajanje nalog iz enaindvajsete alineje prvega odstavka tega člena določi komisija in ga objavi na svoji spletni strani. Pri obračunu stroškov in načinu vplačil za izvajanje prej navedenih nalog se upoštevajo predpisi sprejeti na podlagi zakona, ki ureja javne finance.

13. člen

(načelna mnenja komisije)

(1) Komisija na lastno pobudo ali na podlagi prijav o sumih korupcije v konkretnih zadevah oblikuje načelna mnenja do posameznih ravnanj, kar ne pomeni odločanja o odgovornosti udeleženih fizičnih ali pravnih oseb.

(2) V načelnih mnenjih iz prejšnjega odstavka ne smejo biti navedeni osebni podatki. Osnutek načelnega mnenja se pred njegovo javno predstavitvijo pošlje osebi, ki je obravnavana v mnenju z zaprosilom, da v roku 14 delovnih dni odgovori na osnutek mnenja. Komisija obravnava odgovor in če izda načelno mnenje, ga skupaj z odgovorom obravnavane osebe predstavi javnosti brez osebnih podatkov.

(3) Komisija načelno mnenje iz prvega odstavka tega člena izda tudi na podlagi zahteve organa, organizacije ali fizične osebe.

(4) Komisija v roku 30 dni od prejema zahteve vlagatelja iz prejšnjega odstavka, le tega obvesti o roku, v katerem bo podala načelno mnenje.

(5) Komisija na podlagi zahtevkov organov, organizacij in fizičnih oseb iz tretjega odstavka tega člena oblikuje tudi mnenja in pojasnila o drugih vprašanih iz svojega delovnega področja.

14. člen

(protikorupcijska klavzula)

(1) Pogodba, pri kateri kdo v imenu ali na račun druge pogodbenice stranke, predstavniku ali posredniku organa ali organizacije iz javnega sektorja obljubi, ponudi ali da kakšno nedovoljeno korist za:

– pridobitev posla ali

– za sklenitev posla pod ugodnejšimi pogoji ali

– za opustitev dolžnega nadzora nad izvajanjem pogodbenih obveznosti ali

– za drugo ravnanje ali opustitev, s katerim je organu ali organizaciji iz javnega sektorja povzročena škoda ali je omogočena pridobitev nedovoljene koristi predstavniku organa, posredniku organa ali organizacije iz javnega sektorja, drugi pogodbeni stranki ali njenemu predstavniku, zastopniku, posredniku;

je nična.

(2) Organi in organizacije javnega sektorja so dolžni v pogodbe v vrednosti nad 10.000 eurov, ki jih sklepajo s ponudniki,

prodajalci blaga, storitev ali z izvajalci del, kot obvezno sestavino pogodb ob upoštevanju konkretnega primera, vključiti vsebino iz prejšnjega odstavka, lahko pa vključijo tudi dodatne določbe za preprečevanje korupcije ali drugega poslovanja v nasprotju z moralo ali javnim redom. Ta določba velja tudi za sklepanje pogodb s ponudniki, prodajalci oziroma izvajalci del ali storitev izven ozemlja Republike Slovenije.

(3) Organ ali organizacija javnega sektorja, ki je sklenila pogodbo, mora na podlagi svojih ugotovitev o domnevnem obstoju dejanskega stanja iz prvega odstavka tega člena ali obvestila komisije ali drugih organov, glede njegovega domnevnega nastanka, pričeti z ugotavljanjem pogojev ničnosti pogodbe iz prejšnjega odstavka oziroma z drugimi ukrepi v skladu s predpisi Republike Slovenije.

(4) Komisija v primeru, da obstaja sum o nepravilnostih pri izvajanju drugega odstavka tega člena, od organov in organizacij javnega sektorja zahteva, da ji posredujejo vse pogodbe, sklenjene v določenem obdobju ali z določeno pogodbeno stranko. Če komisija ugotovi kršitev določb drugega odstavka tega člena ali domnevni obstoj dejanskega stanja iz prvega odstavka tega člena, o tem obvesti organ ali organizacijo, ki je sklenila pogodbo, in druge pristojne organe.

15. člen

(pravila postopka)

(1) Če s tem zakonom ni določeno drugače, pri svojih postopkih komisija uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

(2) Zoper odločbo komisije ni mogoča pritožba, dopusten pa je upravni spor.

16. člen

(obveznost posredovanja podatkov in dokumentov komisiji)

(1) Državni organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil ter druge pravne osebe javnega in zasebnega prava morajo komisiji na njeno obrazloženo zahtevo, ne glede na določbe drugih zakonov in ne glede na obliko podatkov, najkasneje v roku 15 dni od prejema poziva komisije, brezplačno posredovati vse podatke, tudi osebne, in dokumente, ki so potrebni za opravljanje zakonskih nalog komisije. Če je naslovnik zahteve komisije Banka Slovenije, izmenjava podatkov poteka skladno s pravom Evropske unije, ki ureja izmenjavo nadzornih in statističnih informacij ter varovanje poklicne skrivnosti, ter z določbami predpisov, ki glede navedenih vsebin zavezujejo Banko Slovenije.

(2) Obrazložena zahteva iz prejšnjega odstavka mora vsebovati navedbo pravne podlage za pridobitev podatkov in razloge ter namen, za katerega se zahtevajo podatki.

(3) Prvi odstavek se ne uporablja za podatke, ki jih pri svojem delu v zaupnem razmerju pridobi odvetnik, zdravnik, socialni delavec, psiholog, duhovnik, ali kakšna druga oseba, kateri zakon nalaga dolžnost varovanja podatkov iz zaupnega razmerja in glede podatkov, ki jih pristojni organi pridobijo z izvajanjem zakona, ki ureja policijska ali obveščevalna pooblastila, in zakona, ki ureja kazenski postopek.

(4) Če je mogoče utemeljeno sklepati, da oseba prikriva svoje premoženje ali dohodke z namenom izogibanja nadzoru po tem zakonu in komisija nalog iz V. poglavja tega zakona ne more izvršiti drugače, o tem poda obvestilo pristojnim organom pregona in nadzora v Republiki Sloveniji, s pozivom, da v okviru svojih pristojnosti ugotovijo dejansko stanje glede premoženja. Ti organi o svojih ukrepih in ugotovitvah obvestijo komisijo.

(5) Na zahtevo komisije so se zaposleni v javnem sektorju in poslovalne osebe po tem zakonu dolžni udeležiti seje komisije in na njej dajati pojasnila ter odgovarjati na vprašanja komisije iz njene pristojnosti.

3. Sodelovanje z neprofitnimi organizacijami zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije

17. člen

(neprofitne organizacije zasebnega sektorja)

(1) Komisija za uresničevanje namena tega zakona ter za krepitev integritete sodeluje z neprofitnimi organizacijami zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije in reprezentativnimi sindikati javnega sektorja (v nadaljnjem besedilu: sindikati).

(2) Komisija lahko v okviru svojega finančnega načrta financira neprofitne organizacije zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije pri izvajanju nalog na področju usposabljanja, informiranja ter osveščanja javnosti in organov javnega sektorja ter prenašanja dobrih praks na področju uresničevanja namena tega zakona.

4. Nadzor nad delom in poslovanjem komisije

18. člen

(obveščanje javnosti)

(1) Komisija o svojem delu obvešča javnost.

(2) Komisija javnost obvešča z objavo svojih načelnih mnenj, stališč in odločitev ter sklicev sej in njihovih zapisnikov.

(3) Na svoje seje lahko komisija vabi predstavnike neprofitnih organizacij zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije in sindikatov iz prejšnjega člena.

19. člen

(obveznost poročanja komisije)

Komisija o svojem delu enkrat letno poroča državnemu zboru. Letno poročilo mora predložiti najkasneje do 31. maja tekočega leta za preteklo leto.

20. člen

(nadzor nad komisijo)

Nadzor nad opravljanjem nalog komisije opravlja državni zbor. Predsednik komisije enkrat letno poroča državnemu zboru brez navajanja podatkov, ki bi omogočali identifikacijo obravnavanih fizičnih ali pravnih oseb, o vsebini in obsegu dela, o svojih sklepih, ugotovitvah, mnenjih komisije povezanih s pristojnostmi komisije, ter poda oceno trenutnega stanja na področju preprečevanja korupcije in preprečevanja ter odpravljanja nasprotja interesov.

21. člen

(pristojnosti državnega zbora pri nadzoru)

Državni zbor s smiselno uporabo določb tega zakona nadzira premoženjsko stanje, sprejemanje daril, nasprotje interesov ter nezdružljivost funkcije s pridobitno dejavnostjo predsednika komisije za preprečevanje korupcije in obeh namestnikov predsednika komisije.

22. člen

(razrešitev komisije)

(1) Predsednik republike predsednika komisije ali namestnika predsednika komisije razreši:

- če predsednik komisije ali namestnik predsednika komisije to zahteva,
- če je s pravnomočno sodbo obsojen na kazen zapora,
- zaradi trajne izgube delovne zmožnosti za opravljanje funkcije,
- če ne ravna v skladu s petim odstavkom 7. člena tega zakona.

(2) O dejstvih iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka mora predsednik komisije ali namestnik predsednika komisije predsednika republike seznaniti v roku treh dni od dne nastanka prej navedenih dejstev.

(3) Če se ugotovi, da predsednik komisije in namestnik predsednika komisije ne ravna v skladu s petim odstavkom 7. člena tega zakona, ga predsednik republike razreši na predlog državnega zbora.

(4) Predsednik republike lahko na predlog državnega zbora razreši predsednika komisije ali namestnika predsednika komisije, če funkcije ne opravlja v skladu z ustavo in zakonom.

(5) Kadar je predsednik ali namestnik predsednika predčasno razrešen, se za obdobje mandata imenuje nov funkcionar v skladu s postopkom iz 9. člena tega zakona.

III. ZAŠČITA PRIJAVITELJEV

23. člen

(prijava korupcije in zaščita prijavitelja)

(1) Vsakdo lahko komisiji ali drugemu pristojnemu organu poda prijavo o koruptivnem ravnanju v državnem organu, lokalni skupnosti, pri nosilcu javnih pooblastil ali drugi pravni osebi javnega ali zasebnega prava, za katero verjame, da ima znake korupcije. Komisija in drugi pristojni organi morajo na te navedbe prijavitelju odgovoriti najkasneje v 30 dneh, za zahtevnejše zadeve pa morajo v tem roku izdati vsaj obvestilo o nadaljnjem ukrepanju oziroma postopanju. Ta določba ne posega v pravico prijavitelja, da o koruptivnem ravnanju obvesti javnost.

(2) Prijavo, ki vsebuje podatke, za katere je z zakonom določena stopnja tajnosti, sme prijavitelj posredovati le organom odkrivanja in pregona kaznivih dejanj ali komisiji.

(3) Če komisija ugotovi, da prijava iz prejšnjih odstavkov vsebuje znake kazniviga dejanja, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti, obvesti o tem organe odkrivanja in pregona po zakonu, ki ureja kazenski postopek, z zaprosilom, da jo ti obvestijo o nadaljnjem postopku.

(4) Identitete prijavitelja iz prvega odstavka tega člena, ki je prijavo podal v dobri veri oziroma je utemeljeno sklepal, da so njegovi podatki v zvezi s prijavo resnični, kar ocenjuje komisija, ni dovoljeno ugotavljati ali razkrivati. Zlonamerna prijava se kaznuje kot prekršek po tem zakonu, če niso podani znaki za kaznivo dejanje.

(5) Pri oceni, ali je prijava podana v dobri veri oziroma, ali je prijavitelj utemeljeno sklepal, da so njegovi podatki resnični, komisija upošteva predvsem naravo in težo prijavljenega ravnanja, z njim grozečo ali povzročeno škodo, morebitno prijaviteljevo kršitev dolžnosti varovanja določenih podatkov ter status organa ali osebe, kateri je bila zadeva prijavljena.

(6) Če so v zvezi s prijavo korupcije podani pogoji za zaščito prijavitelja oziroma njegovih družinskih članov po zakonu, ki ureja zaščito prič, lahko komisija poda Komisiji za zaščito ogroženih oseb predlog za njihovo vključitev v program zaščite ali pobudo generalnemu državnemu tožilcu za izvedbo nujnih zaščitnih ukrepov.

(7) Ko Komisija za zaščito ogroženih oseb odloča o predlogu komisije, se lahko njene seje udeleži tudi predstavnik komisije.

(8) Samo sodišče lahko odloči, da se razkrijejo podatki in identiteta oseb iz četrtega odstavka tega člena, če je to nujno potrebno za zavarovanje javnega interesa ali pravic drugih.

24. člen

(prijava neetičnega oziroma nezakonitega ravnanja)

(1) Uradna oseba, ki iz utemeljenih razlogov meni, da se od nje zahteva nezakonito ali neetično ravnanje ali se s tem namenom nad njo izvaja psihično ali fizično nasilje, lahko takšno dejanje prijavi nadrejenemu ali osebi, ki jo ta pooblasti (v nadaljnjem besedilu: pristojna oseba).

(2) Če ni pristojne osebe, če se ta na prijavo pisno ne odzove v roku petih delovnih dni ali če je pristojna oseba tista, ki od uradne osebe zahteva nezakonito ali neetično ravnanje, je za prijavo iz prejšnjega odstavka in za postopek z njo pristojna komisija.

(3) Pristojna oseba ali komisija na podlagi prijave oceni dejansko stanje, po potrebi izda ustrezna navodila za ravnanje in ukrene, kar je potrebno, da se preprečijo nezakonite ali neetične zahteve ter nastanek škodljivih posledic.

25. člen

(ukrepi za zaščito prijavitelja)

(1) Če so prijavitelji zaradi prijave iz 23. ali 24. člena tega zakona izpostavljeni povračilnim ukrepom in so nastale za njih škodljive posledice, imajo pravico od svojega delodajalca zahtevati povračilo protipravno povzročene škode.

(2) Komisija prijaviteljem lahko nudi pomoč pri ugotavljanju vzročne zveze med škodljivimi posledicami in povračilnimi ukrepi iz prejšnjega odstavka.

(3) Če komisija v postopku iz prejšnjega odstavka ugotovi vzročno zvezo med prijavo in povračilnimi ukrepi zoper prijavitelja, od delodajalca zahteva, da zagotovi takojšnje prenehanje takšnega ravnanja.

(4) Če so prijavitelji iz prvega odstavka tega člena javni uslužbenci, lahko v primeru, ko se povračilni ukrepi nadaljujejo, kljub zahtevi komisije iz prejšnjega odstavka, in je nadaljevanje dela na njihovem delovnem mestu nemogoče, od svojega delodajalca zahtevajo premostitev na drugo enakovredno delovno mesto in o tem obvestijo komisijo.

(5) Če prijavitelj v primeru spora navaja dejstva, ki opravičujejo domnevo, da je bil zaradi prijave s strani delodajalca izpostavljen povračilnim ukrepom, je dokazno breme na strani delodajalca.

(6) Uresničitev zahteve iz četrtega odstavka tega člena zagotovi delodajalec javnega uslužbenca najkasneje v roku 90 dni in o tem obvesti komisijo.

IV. PREPREČEVANJE NASPROTJA INTERESOV IN NADZOR NAD SPREJEMANJEM DARIL

1. Nezdržljivost

26. člen

(nezdržljivost opravljanja funkcije in izjeme)

(1) Poklicni funkcionar ob javni funkciji ne sme opravljati poklicne ali druge dejavnosti, namenjene pridobivanju dohodka ali premoženjske koristi.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko poklicni funkcionar opravlja pedagoško, znanstveno, raziskovalno, umetniško, kulturno, športno in publicistično dejavnost ter vodi kmetijo in upravlja z lastnim premoženjem, razen če drug zakon ne določa drugače.

(3) Če drug zakon ne določa drugače, lahko komisija poklicnemu funkcionarju dovoli tudi opravljanje druge dejavnosti, namenjene pridobivanju dohodka, če ni možnosti, da bi opravljanje te dejavnosti lahko vplivalo na objektivnost in nepristransko opravljanje funkcije. Če želi poklicni funkcionar dohodek pridobiti od organa, v katerem opravlja svojo funkcijo, komisija dovoljenja ne izda.

27. člen

(prepoved članstva in dejavnosti)

(1) Poklicni funkcionar ne sme biti član oziroma opravljati dejavnosti upravljanja, nadzora ali zastopanja v gospodarskih družbah, gospodarskih interesnih združenjih, zadrugah, javnih zavodih, javnih skladih, javnih agencijah in drugih osebah javnega ali zasebnega prava, razen v društvih, ustanovah in političnih strankah.

(2) Nepoklicni funkcionar ne sme biti član oziroma opravljati dejavnosti upravljanja, nadzora ali zastopanja v osebi javnega ali zasebnega prava iz prejšnjega odstavka, če po svoji funkciji opravlja neposredni nadzor nad njihovim delom.

(3) Prepoved iz prvega odstavka tega člena glede članstva oziroma opravljanja dejavnosti upravljanja, nadzora ali

zastopanja v javnih zavodih, javnih skladih, javnih agencijah in drugih osebah javnega ali zasebnega prava, če je oseba zasebnega prava nosilec javnega pooblastila ali izvajalec javne službe, velja tudi za nepoklicne župane in podžupane.

28. člen

(prenehanje opravljanja dejavnosti, funkcije ali članstva)

(1) Funkcionar, ki je pred nastopom funkcije opravljal dejavnost ali funkcijo, ki po tem zakonu ni združljiva z opravljanjem njegove funkcije oziroma je v nasprotju s prejšnjim členom, mora najpozneje v 30 dneh po izvolitvi ali imenovanju oziroma po potrditvi mandata prenehati opravljati dejavnost oziroma funkcijo.

(2) Funkcionar, ki je bil pred nastopom funkcije član organov, katerih članstvo po tem zakonu ni združljivo z opravljanjem njegove funkcije oziroma je v nasprotju s prejšnjim členom, mora takoj podati odstopno izjavo oziroma zahtevo za razrešitev članstva, to pa mu mora v 30 dneh od imenovanja na funkcijo prenehati.

29. člen

(opozorilo komisije in posledice neupoštevanja)

(1) Če funkcionar v roku iz prejšnjega člena ne preneha opravljati dejavnosti, članstva ali funkcije, ki po tem zakonu ni združljiva z opravljanjem njegove funkcije, ga komisija na to opozori in mu v opozorilu določi rok, v katerem mora prenehati opravljati to dejavnost ali funkcijo. Rok, ki ga določi komisija, ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od treh mesecev.

(2) Če komisija ugotovi, da funkcionar po roku, ki ga je določila komisija na podlagi prvega odstavka tega člena, še naprej opravlja nezdružljivo dejavnost, članstvo ali funkcijo, o tem obvesti pristojni organ, ki je pristojen predlagati ali začeti s postopkom za prenehanje funkcije tega funkcionarja. O svoji končni odločitvi pristojni organ obvesti komisijo.

(3) Določbe prejšnjega odstavka ne veljajo za neposredno voljene funkcionarje. Če v njihovem primeru komisija ugotovi dejstva iz prejšnjega odstavka, o svojih ugotovitvah obvesti javnost in svoje ugotovitve objavi na spletnih straneh komisije.

2. Prepoved in omejitve sprejemanja daril

30. člen

(prepoved in omejitve sprejemanja daril funkcionarjev)

(1) Funkcionar ne sme sprejemati daril ali drugih koristi (v nadaljnjem besedilu: darila) v zvezi z opravljanjem funkcije, razen protokolarnih daril in priložnostnih daril manjše vrednosti.

(2) Protokolarna darila so darila funkcionarjem, dana s strani predstavnikov drugih državnih organov, drugih držav in mednarodnih organizacij in institucij, ob obiskih, gostovanjih ali drugih priložnostih, ter druga darila, dana v podobnih okoliščinah.

(3) Priložnostna darila manjše vrednosti so darila, dana ob posebnih priložnostih, ki ne presegajo vrednosti 75 eurov in katerih skupna vrednost v posameznem letu ne presega 150 eurov, če so prejeta od iste osebe. V nobenem primeru se kot darilo manjše vrednosti ne sme sprejeti denarja, vrednostnih papirjev ali dragocenih kovin.

(4) Ne glede na njihovo vrednost funkcionar ne sme sprejemati daril, ki so ali bi lahko vplivala na objektivno in nepristransko opravljanje njegove funkcije.

(5) Prepovedi in omejitve iz tega člena veljajo tudi za družinske člane funkcionarja.

31. člen

(seznam daril)

(1) Sprejeta darila in njihovo vrednost vpiše v seznam daril organ oziroma organizacija, v kateri funkcionar, ki je sprejel darilo, opravlja funkcijo.

(2) V seznam daril iz prejšnjega odstavka se ne vpisujejo darila, katerih vrednost ne presega vrednosti 25 eurov.

(3) Protokolarna ali priložnostna darila, ki presegajo vrednost 75 eurov, postanejo last Republike Slovenije, lokalne skupnosti oziroma organizacije, v kateri funkcionar opravlja svojo funkcijo.

(4) Če komisija ugotovi, da prejeto protokolarno ali priložnostno darilo presega vrednosti iz prejšnjega odstavka ali v primeru iz četrtega odstavka prejšnjega člena, darilo na podlagi odločbe komisije postane last Republike Slovenije, lokalne skupnosti oziroma organizacije, v kateri funkcionar opravlja svojo funkcijo.

(5) Darilo iz tretjega odstavka tega člena funkcionar preda v upravljanje organu oziroma organizaciji, v kateri opravlja funkcijo. Če darilo fizično ne obstaja več ali ga iz drugih razlogov ni mogoče predati v upravljanje organu oziroma organizaciji, v kateri funkcionar opravlja svojo funkcijo, funkcionar na podlagi odločbe komisije vplača vrednost darila v državni oziroma občinski proračun.

(6) Način razpolaganja z darili, vodenja in vsebino seznama daril, ki jih v zvezi z opravljanjem funkcije prejemajo funkcionarji, ter glede drugih izvedbenih vprašanj v zvezi s prepovedmi, omejitvami in dolžnostmi funkcionarjev pri sprejemanju daril določi komisija.

32. člen

(posredovanje seznamov daril komisiji)

(1) Državni in drugi organi ter organizacije, ki so dolžne voditi sezname daril, kopije teh seznamov za preteklo leto posredujejo komisiji do 31. marca tekočega leta.

(2) Če komisija pri pregledu seznama ugotovi odstopanje od zakonskih meril, določenih v 30. členu tega zakona, o tem obvesti organ oziroma organizacijo, ki ji je posredovala seznam.

(3) Na podlagi zbranih podatkov komisija pripravi javni katalog daril, sprejetih v preteklem letu, in ga objavi na svoji spletni strani.

33. člen

(darila in objektivnost opravljanja funkcije)

(1) Komisija pri spremljanju izvajanja določb tega zakona glede sprejemanja daril ocenjuje, ali je posamezen funkcionar sprejemal darila ali si pridobival koristi, ki so ali bi lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegove funkcije.

(2) Če komisija oceni, da je posamezen funkcionar sprejemal darila ali si pridobival koristi, ki so ali bi lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegove funkcije, o tem nemudoma obvesti organe odkrivanja in pregona, po potrebi pa tudi druge pristojne organe.

(3) Če komisija ugotovi, da je funkcionar sprejemal darila, ki so ali bi lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegove funkcije, darila na podlagi odločbe komisije postanejo last Republike Slovenije oziroma lokalne skupnosti.

34. člen

(darila državnim in lokalnim organom ter nosilcem javnih pooblastil)

(1) Državni organi, lokalne skupnosti in nosilci javnih pooblastil lahko sprejemajo darila samo v primerih in pod pogoji, kot jih določa zakon.

(2) Državni organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil ne glede na določbe drugih zakonov ne smejo sprejemati daril, ki vplivajo ali bi lahko vplivala na zakonitost, objektivnost in nepristranskost njihovega delovanja.

(3) Državni organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil skupaj s seznamom daril iz prvega odstavka 31. člena tega zakona komisiji posredujejo tudi seznam daril, sprejetih po prvem odstavku tega člena.

(4) Če komisija ugotovi, da je državni organ, organ lokalne skupnosti ali nosilec javnih pooblastil sprejel darilo, ki vpliva ali bi lahko vplivalo na zakonitost, objektivnost in nepristranskost njegovega delovanja, darilo na podlagi odločbe komisije postane last Republike Slovenije oziroma lokalne skupnosti.

3. Omejitve poslovanja

35. člen

(omejitve poslovanja in posledice kršitev)

(1) Naročnik, ki posluje po predpisih o javnem naročanju, ne sme poslovati s subjekti, v katerih je funkcionar, ki pri tem naročniku opravlja funkcijo ali njegov družinski član, član posloводства ali je neposredno ali preko drugih pravnih oseb v več kot 5% udeležen pri ustanoviteljskih pravicah, upravljanju oziroma kapitalu.

(2) Prepoved iz tega člena smiselno velja tudi za državne pomoči in druge oblike pridobivanja sredstev od naročnikov, ki poslujejo po predpisih o javnem naročanju ter za koncesije in druge oblike javno-zasebnega partnerstva, razen za državne pomoči v primeru naravnih nesreč.

(3) Funkcionarji v enem mesecu po nastopu funkcije komisiji posredujejo naziv, matično številko in sedež subjektov, s katerimi so oni in njihovi družinski člani v razmerju iz prvega odstavka tega člena.

(4) Komisija na svoji spletni strani mesečno objavlja seznam subjektov, za katere veljajo omejitve po določbah tega člena.

(5) Omejitve po določbah tega člena ne veljajo za poslovanje na podlagi pogodb, ki so bile sklenjene pred funkcionarjevim nastopom funkcije.

(6) Pogodba, sklenjena v nasprotju z določbami tega člena, je nična.

36. člen

(začasna prepoved poslovanja po prenehanju funkcije)

(1) V roku dveh let po prenehanju funkcije funkcionar v razmerju do organa, pri katerem je opravljal svojo funkcijo, ne sme nastopiti kot predstavnik poslovnega subjekta, ki s tem organom ima ali vzpostavlja poslovne stike.

(2) Organ, v katerem je funkcionar opravljal funkcijo, v roku enega leta po prenehanju funkcije ne sme poslovati s subjektom, v katerem je bivši funkcionar neposredno ali preko drugih pravnih oseb v več kot 5% udeležen pri ustanoviteljskih pravicah, upravljanju oziroma kapitalu.

(3) O primeru iz prvega odstavka tega člena organ, pri katerem je funkcionar opravljal svojo funkcijo, nemudoma, najpozneje pa v roku 30 dni, obvesti komisijo.

4. Nasprotje interesov

37. člen

(dolžnost izogibanja nasprotju interesov)

(1) Uradna oseba mora biti pozorna na vsako dejansko ali možno nasprotje interesov in mora storiti vse, da se mu izogne.

(2) Uradna oseba svoje funkcije ali službe ne sme uporabiti zato, da bi sebi ali komu drugemu uresničila kakšen nedovoljen zasebni interes.

38. člen

(posledice neupoštevanja dolžnosti izogibanja)

(1) Če z drugim zakonom ni določeno drugače, mora uradna oseba, ki ob nastopu službe ali funkcije ali med njenim izvajanjem, ugotovi nasprotje interesov ali možnost, da bi do njega prišlo, o tem takoj pisno obvestiti svojega predstojnika, če predstojnika nima, pa komisijo. Ob tem mora takoj prenehati z delom v zadevi, v kateri je prišlo do nasprotja interesov, razen, če bi bilo nevarno odlašati.

(2) Predstojnik oziroma komisija o obstoju nasprotja interesov odločita v 15 dneh in s svojo odločitvijo takoj seznanita uradno osebo.

39. člen

(postopek ugotavljanja nasprotja interesov)

(1) Če obstaja verjetnost, da je pri uradnih ravnanjih uradnih oseb obstajalo nasprotje interesov, lahko komisija uvedbe

postopek ugotavljanja dejanskega obstoja nasprotja interesov in njegovih posledic.

(2) Če je na podlagi izvedenega postopka ugotovljeno nasprotje interesov, komisija s tem seznanjeni pristojni organ ali delodajalca in mu določi rok, v katerem jo je dolžan obvestiti o sprejetih ukrepih.

(3) Če komisija ugotovi, da je uradna oseba v obravnavani situaciji vedela oziroma bi morala in mogla vedeti, da obstaja nasprotje interesov, vendar je kljub temu ravnala v nasprotju z določbami o preprečevanju nasprotja interesov, komisija o tem obvesti druge pristojne organe.

(4) Komisija lahko uvede postopek iz prvega odstavka tega člena v roku dveh let od opravljenih uradnih dejanj.

40. člen

(izjeme uporabe tega poglavja)

Določbe tega poglavja se ne uporabljajo za postopke, v katerih je izločitev uradne osebe urejena z drugim zakonom.

V. NADZOR NAD PREMOŽENJSKIM STANJEM

41. člen

(dolžnost prijave premoženjskega stanja)

(1) Zavezanci po tem poglavju so: poklicni funkcionarji, nepoklicni župani in podžupani, uradniki na položaju, poslovodne osebe in osebe, odgovorne za javna naročila.

(2) Zavezanec mora takoj, najpozneje pa v enem mesecu po nastopu in prenehanju funkcije ali dela, sporočiti komisiji podatke o svojem premoženjskem stanju. V primeru razlogov za sum, da sporočeno premoženjsko stanje odstopa od dejanskega, mora zavezanec na zahtevo komisije tej, v enem letu po prenehanju funkcije oziroma zaključenega zadnjega postopka po predpisih o javnem naročanju, ponovno posredovati podatke o svojem premoženjskem stanju.

(3) Organi in organizacije, kjer so zaposleni zavezanci, komisiji posredujejo sezname teh zavezancev v 30 dneh po vsaki spremembi.

42. člen

(podatki o premoženjskem stanju)

(1) Podatki o premoženjskem stanju zavezanca obsegajo:

- osebno ime,
- EMŠO,
- davčno številko zavezanca,
- podatke o funkciji oziroma delu,
- delu, ki ga je opravljal neposredno pred nastopom funkcije,
- drugih funkcijah oziroma dejavnostih, ki jih opravlja,
- lastništvu oziroma deležih, delnicah in upravljavskih pravicah v gospodarski družbi, zasebnem zavodu ali drugi zasebni dejavnosti z opisom dejavnosti in oznako firme, oziroma imena organizacije,
- deležih, delnicah, pravicah, ki jih imajo subjekti iz prejšnje alineje v drugi družbi, zavodu ali zasebni dejavnosti z oznako firme oziroma imena organizacije, (v nadaljnjem besedilu: posredno lastništvo),
- letnih dohodkih, ki so osnova za dohodnino,
- nepremičninah z vsemi zemljiškoknjižnimi podatki,
- denarnih sredstvih pri bankah, hranilnicah in hranilno-kreditnih službah, katerih skupna vrednost na posameznem računu presega 10.000 eurov,
- skupni vrednosti gotovine, če njena skupna vrednost presega 10.000 eurov,
- vrstah in vrednosti vrednostnih papirjih, če njihova skupna vrednost ob času prijave premoženja presega 10.000 eurov,
- dolgovi, obveznostih oziroma prevzetih jamstvih in danih posojilih, katerih vrednost presega 10.000 eurov,
- premičninah, katerih vrednost presega 10.000 eurov.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka za zavezanca, ki jih je možno pridobiti iz uradnih evidenc, pridobi komisija sama.

(3) Če komisija na podlagi primerjave podatkov iz prvega odstavka tega člena in drugih podatkov ugotovi neskladje, lahko zahteva od zavezanca, da podatkom iz prvega odstavka tega člena priloži ustrezna dokazila.

43. člen

(dolžnost sporočanja sprememb premoženjskega stanja)

(1) Podatke o letnih dohodkih iz devete alineje prvega odstavka prejšnjega člena v obliki letne odločbe o dohodnini pridobi komisija od pristojnega organa.

(2) Vsako spremembo glede funkcije, dejavnosti oziroma lastništva iz sedme in osme alineje prvega odstavka prejšnjega člena in vsako spremembo v premoženjskem stanju iz desete do petnajste alineje prvega odstavka prejšnjega člena, ki presega 10.000 eurov, mora zavezanec sporočiti komisiji do 31. januarja tekočega leta za preteklo leto.

(3) Komisija lahko kadarkoli zahteva od zavezanca, da ji predloži podatke iz 42. člena tega zakona. Zavezanec mora komisiji predložiti te podatke najkasneje v 15 dneh po prejemu zahteve.

(4) Če je ob primerjavi predloženih podatkov z dejanskim stanjem mogoče utemeljeno sklepati, da zavezanec svoje premoženje oziroma dohodke, z namenom izogibanja nadzoru po tem zakonu, prenaša na družinske člane, lahko komisija od njih zahteva, da v enem mesecu po prejemu zahteve komisiji predložijo podatke iz devete do petnajste alineje prvega odstavka prejšnjega člena.

44. člen

(poziv za predložitev podatkov premoženjskega stanja)

(1) Če komisija ugotovi, da ji zavezanec ni sporočil podatkov o svojih funkcijah, dejavnostih, premoženju in dohodkih v skladu s tem zakonom, ga pozove, da ji v roku, ki ne sme biti krajši od 15 in ne daljši od 30 dni, predloži predpisane podatke.

(2) Če zavezanec v roku iz prejšnjega odstavka ne predloži zahtevanih podatkov, komisija odloči, da se mu plača oziroma nadomestilo plače vsak mesec po tem, ko je pretekel rok, zniža za znesek v višini deset odstotkov njegove osnovne plače, vendar največ do višine minimalne plače. Odločbo je dolžan izvršiti delodajalec.

(3) Drugi odstavek tega člena se ne uporablja za nepoklicne župane, podžupane in lobiste.

45. člen

(nesorazmerno povečanje premoženja)

(1) Če komisija na podlagi podatkov o premoženjskem stanju ali na podlagi drugih podatkov ugotovi, da se je premoženje zavezanca, od zadnje prijave nesorazmerno povečalo glede na njegove dohodke iz opravljanja funkcije ali dejavnosti, ki jo sicer opravlja v skladu z določbami in omejitvami iz tega in drugih zakonov ali pa da vrednost njegovega dejanskega premoženja, ki je osnova za odmero davčnih obveznosti, znatno presega prijavljeno vrednost premoženjskega stanja, pozove zavezanca, da najkasneje v 15 dneh pojasni način povečanja premoženja oziroma razliko med dejanskim in prijavljenim premoženjem.

(2) Če zavezanec iz prejšnjega odstavka ne pojasni načina povečanja premoženja ali razlike med dejanskim in prijavljenim premoženjem ali tega ne stori na razumljiv način, komisija o tem obvesti organ, pri katerem zavezanec opravlja funkcijo, oziroma organ, pristojen za izvolitev ali imenovanje zavezanca, v primeru suma storitve drugih kršitev pa tudi druge pristojne organe.

(3) Organ, pri katerem zavezanec opravlja funkcijo ali delo, oziroma organ, pristojen za izvolitev ali imenovanje zavezanca, lahko razen pri neposredno izvoljenih funkcionarjih, na podlagi obvestila komisije iz prejšnjega odstavka, v skladu z ustavo in zakonom začne postopek za prenehanje mandata ali za razrešitev ali druge postopke in o tem obvesti komisijo.

(4) Organi iz drugega in prejšnjega odstavka komisijo o svojih ugotovitvah in odločitvah obvestijo v treh mesecih od prejete obvestila komisije.

(5) Če komisija utemeljeno sumi, da se je premoženje zavezanca iz prvega odstavka tega člena znatno povečalo, pa za to povečanje zavezanec ni podal utemeljenega pojasnila, hkrati pa obstaja utemeljena nevarnost, da bo zavezanec s tem premoženjem razpolagal, ga skril ali odtujil, lahko komisija državnemu tožilstvu ali pristojnemu organu s področja preprečevanja pranja denarja, davkov ali finančnega nadzora predlaga, da ta v okviru svojih zakonskih pristojnosti ukrene vse potrebno za začasno zaustavitev transakcij ali zavarovanja denarja in premoženja z namenom odvzema protipravno pridobljene premoženjske koristi oziroma denarja in premoženja nezakonitega izvora.

(6) Državno tožilstvo ali drug organ iz prejšnjega odstavka mora komisiji najpozneje v roku 72 ur pisno sporočiti, katere ukrepe je sprejel.

46. člen

(javnost podatkov)

(1) Podatki o dohodkih in premoženjskem stanju zavezanec in oseb, odgovornih za javna naročila, so ne glede na omejitve, ki jih določa zakon o varovanju osebnih podatkov in davčnih tajnostih, javno dostopni v delu, ki se nanaša na dohodke in premoženje, pridobljeno v obdobju opravljanja javne funkcije oziroma dejavnosti in še eno leto po prenehanju opravljanja funkcije oziroma dejavnosti.

(2) Komisija na svoji spletni strani objavi podatke o dohodkih in premoženju, ki je bilo pridobljeno v obdobju opravljanja javne funkcije oziroma dejavnosti in še eno leto po prenehanju opravljanja funkcije oziroma dejavnosti, in sicer o:

- osebnem imenu in funkciji zavezanca,
 - lastništvu oziroma deležih in številu delnic ter pravic v gospodarski družbi, zavodu ali zasebni dejavnosti z oznako firme oziroma imena organizacije,
 - lastništvu oziroma deležih, delnicah in upravljaljskih pravicah v gospodarski družbi, zasebnem zavodu ali drugi zasebni dejavnosti z opisom dejavnosti in oznako firme, oziroma imena organizacije,
 - letnih dohodkih, ki so osnova za dohodnino,
 - številu in vrednosti nepremičnin brez zemljiškoknjižnih podatkov,
 - skupni vrednosti denarnih sredstev pri bankah, hranilnicah in hranilno-kreditnih službah, če ta presega 10.000 eurov,
 - skupni vrednosti gotovine, če ta presega 10.000 eurov,
 - skupni vrednosti vrednostnih papirjev, če ta presega 10.000 eurov,
 - skupni vrednosti dolgov, obveznosti oziroma prevzetih jamstev, če ta presega 10.000 eurov,
 - skupni vrednosti danih posojil, če ta presega 10.000 eurov,
 - premičninah, katerih vrednost presega 10.000 eurov, na način, ki ne omogoča njihove identifikacije.
- (3) Podatki iz prejšnjega odstavka se objavijo na način, ki omogoča njihovo medsebojno primerljivost.

VI. NAČRTI INTEGRITETE

47. člen

(vsebinski načrti integritete)

(1) Državni organi, organi lokalnih skupnosti, javne agencije, javni zavodi, javni gospodarski zavodi in javni skladi morajo skladno s tem zakonom oblikovati in sprejeti načrt integritete in o tem obvestiti komisijo.

(2) Načrt integritete vsebuje zlasti:

- oceno korupcijske izpostavljenosti institucije,
- osebna imena ter delovna mesta oseb, odgovornih za načrt integritete,

– opis tipičnih delovnih procesov in načina odločanja z oceno izpostavljenosti tveganjem za korupcijo in predloge za izboljšave integritete,

– ukrepe za pravočasno odkrivanje, preprečevanje in odpravljanje tveganj za korupcijo ter

– druge dele načrta, opredeljene v smernicah iz 50. člena tega zakona.

(3) Komisija usposablja osebe iz druge alineje prejšnjega odstavka.

48. člen

(nadzor načrtov integritete)

Komisija preverja, ali so organi oziroma organizacije iz prejšnjega člena sprejeli načrt integritete in njegovo uresničevanje.

49. člen

(prošnja za oceno načrta integritete)

Komisija lahko tudi na predlog drugih pravnih oseb, ki niso določene v prvem odstavku 47. člena tega zakona in na njihove stroške ob uporabi določbe drugega odstavka 47. člena tega zakona, izdelata oceno integritete ali poda predloge za njeno izboljšanje.

50. člen

(objava smernic oblikovanja načrta integritete)

Komisija izdelata in na svojih spletnih straneh objavi smernice za oblikovanje načrtov integritete, preverjanje delovanja načrtov integritete in ocenjevanje integritete.

VII. RESOLUCIJA O PREPREČEVANJU KORUPCIJE V REPUBLIKI SLOVENIJI

51. člen

(namen in cilj)

(1) Resolucija je akt, ki ga na predlog vlade sprejme državni zbor.

(2) Z resolucijo se teži k realnim, postopnim in premišljenim ukrepom za odpravo korupcije, njeni osnovni cilji so usmerjeni preventivno: dolgoročna in trajna odprava pogojev za nastanek in razvoj korupcije, vzpostavitev ustreznega pravnega in institucionalnega okolja za preprečevanje korupcije, dosledna uveljavitev odgovornosti za nezakonita dejanja, izgradnja splošno sprejemljivega sistema ničelne tolerance do vseh korupcijskih ravnanj skozi razne oblike izobraževanj in učinkovita uporaba mednarodno uveljavljenih standardov na tem področju.

(3) Komisija spremlja uresničevanje resolucije na podlagi akcijskega načrta, ki ga v sodelovanju z nosilci ukrepov iz resolucije sprejme v roku treh mesecev po sprejemu resolucije ali njenih sprememb.

(4) Za uresničevanje obveznosti iz prejšnjega odstavka lahko komisija daje predloge za sprejem in spremembo predpisov ter usmeritve glede načina izvrševanja ukrepov iz resolucije in načrtov za njeno uresničevanje.

52. člen

(aktivnosti)

(1) Pri uresničevanju resolucije in načrtov za njeno uresničevanje komisija sodeluje z organizacijami iz javnega in zasebnega sektorja, neprofitnimi organizacijami zasebnega prava s področja preprečevanja korupcije ter z državljanami in državljani.

(2) Sodelovanje iz prejšnjega odstavka se nanaša na skupne dejavnosti pri izvajanju resolucije in načrtov za njeno uresničevanje, analize stanja na področju korupcije, izvajanje medijskih kampanj in druge dejavnosti, pomembne za krepitev integritete in preprečevanje korupcije.

53. člen

(akcijski načrt)

(1) Nosilci ukrepov iz akcijskega načrta za uresničevanje resolucije iz javnega sektorja komisiji do konca meseca februarja vsako leto poročajo o dejavnostih za uresničitev teh ukrepov v preteklem letu.

(2) Komisija v roku treh mesecev po prejemu poročil iz prejšnjega odstavka sestavi poročilo o izvajanju resolucije z navedbo ključnih dosežkov, problemov, dejavnikov tveganja in ocene uspešnosti in ga vključi v letno poročilo o delu iz 19. člena tega zakona.

(3) Zaradi neizvajanja ukrepov iz akcijskega načrta za uresničevanje resolucije lahko komisija zoper odgovorne osebe za izvajanje ukrepov predlaga ugotavljanje odgovornosti pristojnemu organu.

54. člen

(spremembe in dopolnitve resolucije)

(1) Če nosilci ukrepov iz resolucije in iz načrtov za njeno uresničevanje v svojih poročilih predlagajo spremembe ali dopolnitve resolucije, komisija o njih sprejme mnenje ter s predlogi nosilcev in svojimi lastnimi predlogi v poročilu iz drugega odstavka prejšnjega člena seznani državni zbor.

(2) Če komisija ugotovi, da bi bili potrebni takojšnji popravki resolucije ali izvedba drugih nujnih ukrepov za njeno uresničitev, pristojne pozove, da začnejo z njihovo izvedbo in o tem takoj obvesti državni zbor.

(3) Če se komisija s predlogi nosilcev ukrepov iz prvega odstavka tega člena ne strinja, jih o tem obvesti in obrazloži svojo odločitev.

55. člen

(spremembe resolucije)

Komisija vsaka tri leta preveri, ali je potrebno spremeniti ali dopolniti resolucijo. Ugotovitve in predloge vključi v prvo naslednje redno poročilo državnemu zboru.

VIII. LOBIRANJE

1. Lobiranje

56. člen

(lobiranje in lobist)

(1) Lobiranje lahko opravljajo samo registrirani lobisti.

(2) Lobist je lahko vsaka polnoletna oseba, ki ni zaposlena v javnem sektorju in ji ni bila odvzeta poslovna sposobnost ter ni bila zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, v Republiki Sloveniji pravnomočno obsojena na več kot šest mesecev zapora.

(3) Funkcionar ne sme opravljati dejavnosti lobiranja pred pretekom dveh let, odkar mu je prenehala funkcija.

2. Združenje lobistov

57. člen

(združenje lobistov)

Lobisti se lahko združujejo v združenja lobistov, ki sprejmejo kodeks poklicne etike.

3. Registracija lobistov

58. člen

(vpis v register)

(1) Dejanja lobiranja lahko izvaja domača ali tuja fizična oseba, ki je vpisana v registru lobistov v Republiki Sloveniji, ki ga vodi komisija. Vpis v register je pogoj za pričetek izvajanja lobiranja.

(2) Za pravno osebo lahko izvajajo lobiranje samo fizične osebe, ki so vpisane v register lobistov v Republiki Sloveniji.

(3) Lobisti se vpišejo v register, ki vsebuje naslednje podatke: osebno ime lobista, davčno številko, naslov, kamor želi prejemati obvestila in vabila iz drugega odstavka 67. člena tega zakona, firmo oziroma ime in sedež gospodarske družbe, samostojnega podjetnika, ali interesne organizacije, če je lobist pri teh zaposlen, ter področja, glede katerih je registriral interes.

(4) Za vpis v register se plača taksa v skladu z zakonom, ki ureja upravne takse.

(5) Podatki v registru, razen davčne številke, so javni.

(6) Tuji lobisti se v register vpišejo na podlagi uradno prevedenih dokazil, ki smiselno dokazujejo izpolnjevanje pogojev iz tretjega odstavka tega člena.

(7) Lobist mora prijaviti vsako spremembo podatkov za vpis v register v osmih dneh po nastanku sprememb.

59. člen

(listine vpisa)

Tuja fizična oseba mora priložiti za vpis v register tudi izpisek iz javnega registra za lobista samostojnega podjetnika, gospodarsko družbo ali interesno organizacijo, če je lobist pri teh zaposlen.

60. člen

(izdaja odločbe)

Komisija izda odločbo o vpisu v register oziroma odločbo o izbrisu iz registra v 15 dneh po prejemu vloge za vpis oziroma po nastopu razlogov za izbris iz registra.

61. člen

(dopolnitev podatkov vpisa)

(1) Če komisija ugotovi, da kandidat za lobista za vpis oziroma za obnovitev vpisa v register ni predložil vseh potrebnih podatkov in prilog, ga najkasneje v petih dneh pozove, naj jih v določenem roku posreduje. Ta rok ne sme biti krajši od petih dni in ne daljši od 15 dni.

(2) Če kandidat za lobista v določenem roku posreduje podatke, mu komisija izda odločbo o vpisu v register v nadaljnjih 15 dneh.

(3) Če kandidat za lobista v roku iz prvega odstavka tega člena ne posreduje podatkov, se njegova vloga za vpis v register zavrže.

62. člen

(izbris iz registra)

Lobista komisija izbriše iz registra, če:

- se ugotovi, da so podatki in dokazila, na podlagi katerih je bil vpisan v register, lažni,
- je bil zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, v Republiki Sloveniji pravnomočno obsojen na več kot šest mesecev zapora,
- ugotovi, da ne izpolnjuje več pogojev za vpis v register,
- pisno izjavi, da ne želi biti več lobist in opravljati lobiranja.

4. Poročanje lobistov

63. člen

(poročilo lobista)

(1) Lobist mora komisiji pisno poročati o svojem delu, in sicer:

- do 31. januarja tekočega leta za preteklo leto,
- najkasneje v 30 dneh po prenehanju veljavnosti registracije.

(2) Lobist mora dokumentacijo, ki je osnova za poročanje komisiji, hraniti pet let od dneva podaje poročila iz prejšnjega odstavka.

64. člen

(vsebina poročila)

Poročilo iz prejšnjega člena vsebuje:

- davčno številko lobista,
- podatke o interesnih organizacijah, za katere je lobiral,
- podatke o višini plačila, ki ga je prejel od teh organizacij za vsako zadevo, v kateri je lobiral, če pa je proces lobiranja sestavni del storitvene pogodbe, ki vključuje tudi druge dejavnosti in vrednost lobiranja ni mogoče enoznačno opredeliti, se poroča o vrednosti storitvene pogodbe, kjer lobist označi, kolikšen delež v odstotkih je plačilo za proces lobiranja,
- navedbo namena in cilja, zaradi katerega je lobiral za posamezno interesno organizacijo,
- navedbo državnih organov in lobirancev, pri katerih je lobiral,
- navedbo vrst in načinov lobiranja za posamezno zadevo, v kateri je lobiral,
- navedbo vrste in vrednosti donacij političnim strankam in organizatorjem volilnih ter referendumskih kampanj.

65. člen

(preizkus poročila in dopolnitev)

Komisija preizkusi, ali poročilo vsebuje vse predpisane podatke. Če ugotovi, da je poročilo glede predpisanih podatkov pomanjkljivo, zahteva, naj lobist v določenem roku poročilo ustrezno dopolni. Ta rok ne sme biti krajši od 20 dni in ne daljši od 30 dni.

66. člen

(preverjanje resničnosti podatkov in navedb)

Komisija lahko preverja resničnost podatkov in navedb v poročilu:

- z vpogledom v dokumentacijo lobista iz 64. člena tega zakona,
- s poizvedbami pri interesnih organizacijah, za katere je lobist lobiral,
- s poizvedbami pri državnih organih in lobirancih, pri katerih je lobist lobiral,
- s poizvedbami pri političnih strankah in organizatorjih volilnih ter referendumskih kampanj,
- s predlogom pristojnim organom, da opravijo revizijo poslovanja pri lobistu, ali gospodarski družbi, samostojnem podjetniku ali interesni organizaciji, kjer je lobist zaposlen, ali pri interesnih organizacijah, za katere je lobist lobiral.

4. Informiranje

67. člen

(pravica do informiranosti lobista)

(1) V pisni zahtevi za dostop do informacij javnega značaja po zakonu, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, lobirancu ni treba izpolniti pogojev iz prvega odstavka 69. člena tega zakona.

(2) Lobist ima v zvezi s področji, za katere je registriral interes, pravico biti vabljen na vse javne predstavitve in na vse oblike javnih posvetovanj, o čemer so ga dolžni obveščati državni organi in lokalne skupnosti.

68. člen

(informiranje lobirancev in zapis lobiranja)

(1) Lobist lahko lobirancem posreduje pisne in ustne informacije in gradivo v zadevah, v katerih lobira za interesne organizacije.

(2) Lobist se pri izvajanju lobiranja lahko sestaja z lobiranci. Lobiranec o vsakem stiku z lobistom, ki ima namen lobirati, sestavi zapis, v katerem navede podatke o lobistu: osebno ime, podatek, ali se je identificiral v skladu z določbami tega zakona, področje lobiranja, ime interesne organizacije, ali druge organizacije, za katero lobira lobist, navedba morebitnih prilog

in datum, kraj obiska lobista ter podpis lobiranca. Lobiranec zapis posreduje v roku treh dni v vednost svojemu predstojniku in komisiji. Obveznost izdelave zapisa za lobirance velja tudi v primeru stikov iz tretjega odstavka 69. člena tega zakona. Zapise komisija hrani za dobo petih let.

69. člen

(dolžnost identifikacije lobista)

(1) Lobist se mora lobirancem identificirati in pokazati pooblastilo interesne organizacije za lobiranje v določeni zadevi. Lobist mora navesti tudi namen in cilj, zaradi katerega lobira.

(2) Lobiranci lahko privolijo v stike z lobistom samo po predhodni preveritvi, ali je lobist vpisan v register lobistov.

(3) Če bi pri stiku z določenim lobistom pri lobirancu nastalo nasprotje interesov, je lobiranec stik dolžan odkloniti.

5. Prepovedi

70. člen

(prepovedana ravnanja lobistov)

(1) Lobist ne sme lobirati izven okvirov, kot je določeno v 14. točki 4. člena tega zakona.

(2) Lobist lobirancem ne sme posredovati netočnih, nepopolnih ali zavajajočih informacij.

(3) Lobist pri lobiranju ne sme ravnati proti predpisom, ki določajo prepoved sprejemanja daril v zvezi z opravljanjem funkcije ali javnimi nalogami lobirancev.

71. člen

(prijava prepovedanih ravnanj lobistov)

Če lobist ne ravna v skladu s prejšnjim členom ali če ni vpisan v register lobistov v skladu z 58. členom, ga lobiranec v roku desetih dni od poskusa lobiranja prijavi komisiji.

72. člen

(pravica izjaviti se o prijavi)

(1) Komisija v primeru prijave iz prejšnjega člena obvesti lobista oziroma prijavljeno osebo in ji določi rok, v katerem se lahko o tem izjavi. Ta rok ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 30 dni.

(2) Izjavo iz prejšnjega odstavka lahko lobist oziroma prijavljena oseba da pisno ali ustno na zapisnik pred komisijo.

(3) Resničnost podatkov iz prijave in izjave lobista ali prijavljene osebe lahko komisija preverja v skladu s 66. členom tega zakona.

73. člen

(sankcije zaradi neupoštevanja določil tega zakona)

(1) Lobistu, ki ni poslal poročila iz 63. člena tega zakona ali ni dopolnil poročila v skladu s 65. členom tega zakona ali je po 66. členu tega zakona ugotovljeno, da je v poročilu navedel neresnične podatke, komisija lahko izreče naslednje sankcije:

- pisni opomin,
- prepoved lobiranja za določen čas, ki ne sme biti krajši od treh mesecev in ne daljši od 24 mesecev,
- izbris iz registra.

(2) Sankcije iz prejšnjega odstavka se vpišejo v register lobistov.

(3) Komisija sankcijo izreče v odvisnosti od teže kršitve, od posledic, ki so zaradi nje nastale in od tega, ali gre za prvo ali ponavljajočo kršitev.

74. člen

(sankcije zaradi kršitev identifikacije in prepovedi ravnanja lobistov)

(1) Lobistu, ki je ravnal v nasprotju z 69. ali 70. členom tega zakona, komisija lahko izreče naslednje sankcije:

- pisni opomin,
- prepoved nadaljnjega lobiranja v določeni zadevi,

- prepoved lobiranja za določen čas, ki ne sme biti krajši od 3 mesecev in ne daljši od 24 mesecev,
- izbris iz registra.

(2) Komisija sankcijo izreče v odvisnosti od teže kršitve, od posledic, ki so zaradi nje nastale in od tega, ali gre za prvo ali ponavljajočo kršitev. Sankcije iz prejšnjega odstavka se vpišejo v register lobistov.

IX. UPORABA PODATKOV IN VODENJE EVIDENC

75. člen

(uporaba podatkov)

Podatki, pridobljeni v skladu s tem zakonom ter podatki, določeni v evidencah v tem zakonu, se smejo obdelovati le za izvajanje ukrepov in metod za krepitev integritete, za zagotavljanje transparentnosti delovanja javnega sektorja, za preprečevanje korupcije in nasprotja interesov, za nadzor nad premoženjem in sprejemanjem daril in za vodenje registra lobistov.

76. člen

(evidenca podatkov in rok hranjenja)

(1) Komisija podatke, informacije in dokumentacijo, pridobljeno na podlagi tega zakona, hrani deset let, nato se dokumentacija s podatki in informacijami arhivira.

(2) Komisija vodi naslednje evidence podatkov:

- evidenco funkcionarjev, uradnikov na položaju, poslovnih oseb, uradnih oseb, oseb odgovornih za javna naročila iz 4. člena tega zakona (osebno ime, EMŠO, davčna številka, funkcija oziroma položaj, naslov stalnega bivališča), za namene ugotavljanja zavezancev, njihove istovetnosti in preverjanja podatkov ter odločanja po tem zakonu,

- evidenco zadev s področja mednarodne korupcije v skladu s šesto alinejo 12. člena tega zakona (osebno ime osumljene, ovadene, obtožene ali obsojene osebe, EMŠO, kvalifikacija kaznivskega dejanja, vrsta zaključka zadeve), za namene ugotavljanja vzrokov mednarodne korupcije, oblikovanja ukrepov, za potrebe poročanja mednarodnim organizacijam, odkrivanja primerov mednarodne korupcije v skladu s pooblastili po tem zakonu in sodelovanja z drugimi pristojnimi državnimi organi,

- evidenco zadev s področja zaščite prijaviteljev koruptivnih ravnanj iz četrtega, petega in šestega odstavka 23. člena tega zakona (osebno ime prijavitelja ali njegov psevdonom, odločitev o tem, ali je bila prijava podana v dobri veri in ali je bila za zaščito prijavitelja in njegovih družinskih članov odrejena zaščita po zakonu, ki ureja zaščito prič), za namene izvajanja zaščite prijaviteljev koruptivnih ravnanj, spremljanja učinkovitosti zaščite in pomoči prijaviteljem,

- evidenco zadev s področja zaščite uradnih oseb, od katerih se zahteva nezakonito oziroma neetično ravnanje iz 24. člena tega zakona (osebno ime prijavitelja komisiji, osebno ime osebe, ki zahteva nezakonito oziroma neetično ravnanje, navedba organa in seznam izdanih navodil komisije za ravnanje), za namene izvajanja zaščite uradnih oseb, spremljanja učinkovitosti zaščite in pomoči uradnim osebam,

- evidenco o obstoju vzročne zveze iz tretjega odstavka 25. člena tega zakona in evidenco zahtevkov za premestitev iz četrtega odstavka 25. člena tega zakona (osebno ime prijavitelja, osebno ime osebe, ki zahteva nezakonito oziroma neetično ravnanje, navedba organa, vsebina ocene oziroma zahtevka za premestitev), za namene ugotavljanja obstoja povračilnih ukrepov, ukrepanja proti povračilnim ukrepom ter spremljanja učinkovitosti ukrepov komisije,

- evidenco seznamov daril iz prvega odstavka 31. člena tega zakona (naziv organa, ki je prejel darilo, osebno ime obdarovanca in njegova funkcija, vrsta darila) in evidenco iz tretjega odstavka 34. člena tega zakona (naziv organa, ki je prejel darilo, osebno ime prejemnika darila in njegova funkcija ali položaj, vrsta in vrednost darila), za namene ugotavljanja in

odločanja o kršitvah glede prepovedi in omejitev sprejemanja daril, nadzora komisije nad vodenjem seznamov daril ter njihovega objavljajanja,

- evidenco poslovnih subjektov iz 35. člena tega zakona (naziv poslovnega subjekta, matična številka in sedež), za namene izvajanja nadzora nad omejitvami poslovanja, sporočanja podatkov, objavljajanja podatkov o poslovnih subjektih za katere veljajo omejitve poslovanja z njimi,

- evidenco uradnih oseb, glede katerih komisija po drugem odstavku 38. člena in drugem odstavku 39. člena tega zakona ugotavlja obstoj nasprotja interesov (osebno ime uradne osebe, funkcija oziroma položaj, naslov stalnega prebivališča, vsebina odločitve komisije), za namene ugotavljanja in odločanja o nasprotju interesov ter sodelovanja s pristojnimi državnimi organi,

- evidenco zavezancev iz prvega odstavka 41. člena, ki vsebuje podatke iz prvega odstavka 41. člena in prvega odstavka 42. člena, pri čemer se podatki o premoženjskem stanju vodijo ločeno, za namene ugotavljanja zavezancev in njihove istovetnosti, preverjanja podatkov in odločanja po tem zakonu ter za objavo podatkov in izvajanje pristojnosti komisije in drugih državnih organov na področju preprečevanja korupcije,

- evidenco zadev s področja nesorazmerno povečanega premoženja iz 45. člena tega zakona (osebno ime, funkcija oziroma položaj zavezancev iz prvega odstavka 41. člena tega zakona, seznam obvestil po drugem odstavku 45. člena tega zakona, seznam obvestil iz četrtega odstavka 45. člena tega zakona, seznam sprejetih odločitev po petem odstavku 45. člena tega zakona in seznam ukrepov po šestem odstavku 45. člena tega zakona), za namene ugotavljanja premoženjskega stanja zavezancev, za odločanje o kršitvah ter sodelovanja s pristojnimi državnimi organi,

- evidenco oseb iz druge alineje drugega odstavka 47. člena tega zakona (osebno ime, delovno mesto, organ), za namene učinkovitega izvajanja načrta integritete ter usposabljanja oseb, odgovornih za načrt integritete,

- evidenco funkcionarjev, zoper katere je komisija predlagala uveljavljanje odgovornosti zaradi neizvajanja ukrepov iz resolucije (tretji odstavek 53. člena), ki vsebuje podatke iz prve alineje tega odstavka, za namene uresničevanja resolucije, in predlaganja ukrepov v primeru njihovega neizvajanja,

- evidenco – register lobistov, ki vsebuje podatke iz tretjega odstavka 58. člena tega zakona, za namene zagotavljanja zakonitosti, ugotavljanja, odločanja ter nadzora na lobiranju,

- evidenco samostojnih podjetnikov, gospodarskih družb oziroma interesnih organizacij, za katere lobirajo lobisti (naziv, davčna številka) iz 58. člena tega zakona, za namene zagotavljanja zakonitosti, ugotavljanja, odločanja ter nadzora na lobiranju,

- evidenco izrečenih sankcij lobistom po 73. in 74. členu tega zakona (osebno ime lobista, davčna številka, vrsta kršitve, vrsta sankcije), za namene zagotavljanja zakonitosti in transparentnosti lobiranja, varnosti pravnega prometa, spremljanja vzrokov in kršitev ter oblikovanja ukrepov.

X. KAZENSKKE DOLOČBE

77. člen

(prekrški fizičnih oseb)

(1) Z globo od 400 do 1.200 EUR se kaznuje za prekršek posameznik, ki:

- se v nasprotju z določbo petega odstavka 16. člena tega zakona brez opravičila ne udeleži seje komisije,

- v nasprotju z določbo četrtega odstavka 23. člena tega zakona ugotavlja identiteto prijavitelja, ki je prijavo podal v dobri veri oziroma je utemeljeno sklepal, da so njegovi podatki resnični ali poda zlonamerno prijavo iz četrtega odstavka 23. člena tega zakona,

- v nasprotju z določbo 28. člena tega zakona ne preneha opravljati nezdružljive funkcije, članstva ali dejavnosti,

– v nasprotju z določbami 30. člena tega zakona sprejme darilo ali drugo korist v zvezi z opravljanjem funkcije,

– v nasprotju z določbami 31. člena tega zakona sprejetega darila in njegove vrednosti ne vpiše v seznam daril pri organu ali organizaciji, v kateri opravlja svojo funkcijo ali ga ne preda v upravljanje organu oziroma organizaciji, v kateri opravlja funkcijo,

– v nasprotju z določbo tretjega odstavka 35. člena tega zakona komisiji ne sporoči podatkov o subjektih, s katerimi so on in njegovi družinski člani povezani na način iz prvega odstavka 35. člena tega zakona,

– v nasprotju z določbo prvega odstavka 36. člena tega zakona v roku dveh let po prenehanju funkcije v razmerju do organa, v katerem je opravljal svojo funkcijo, nastopi kot predstavnik pravne osebe, ki s tem organom ima ali vzpostavlja poslovne stike,

– v nasprotju z določbo prvega odstavka 38. člena tega zakona svojega predstojnika ali komisije ne obvesti takoj o nasprotju interesov oziroma možnosti, da bi do njega prišlo,

– ki v prijavo o premoženjskem stanju iz 42. in 43. člena tega zakona ali v njene dopolnitve ne vpiše potrebnih podatkov ali vpiše lažne podatke,

– kot nepoklicni župan ali podžupan komisiji v nasprotju z določbo prvega odstavka 44. člena tega zakona ne predloži predpisanih podatkov,

– ki kot lobiranec v skladu z drugim odstavkom 68. člena tega zakona ne izdela zapisa o lobiranju,

– ki kot lobiranec v nasprotju z določbo 69. člena tega zakona ne odkloni stika z lobistom, ki ni vpisan v register lobistov ali stika, pri katerem bi nastalo nasprotje interesov,

– ki lobira v nasprotju s 70. členom tega zakona,

– ki kot lobiranec v roku iz 71. člena tega zakona ne prijavi komisiji lobista, ki ravna v nasprotju s 70. členom ali ni vpisan v register lobistov v skladu s 58. členom.

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba organa ali organizacije iz javnega sektorja, če v nasprotju z določbo drugega odstavka 14. člena tega zakona v pogodbo, ki jo sklene organ ali organizacija javnega sektorja, ne vključi besedila prvega odstavka 14. člena tega zakona ali po obvestilu komisije ali drugih organov, o domnevnem obstoju dejanskega stanja iz prvega odstavka 14. člena ne prične s postopkom ugotavljanja ničnosti pogodbe ali z drugimi ustreznimi ukrepi v skladu s predpisi Republike Slovenije.

(3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa, organa lokalne skupnosti, nosilca javnih pooblastil in pravne osebe javnega ali zasebnega prava, če komisiji v nasprotju z določbo prvega odstavka 16. člena tega zakona ne predloži vseh podatkov ali dokumentov, ki so potrebni za opravljanje nalog komisije.

(4) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa, organa lokalne skupnosti, nosilca javnih pooblastil in pravne osebe javnega ali zasebnega prava, če stori dejanje iz druge alineje prvega odstavka tega člena ali v nasprotju z določbo četrtega odstavka 23. člena tega zakona začne postopek za ugotavljanje odgovornosti prijavitelja zaradi prijave.

(5) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa, organa lokalne skupnosti, nosilca javnih pooblastil ali druge pravne osebe javnega ali zasebnega prava, ki v nasprotju s prvim odstavkom 25. člena tega zakona prijaviteljem povzroči škodljive posledice oziroma jih izpostavi povračilnim ukrepom.

(6) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa, organa lokalne skupnosti, nosilca javnih pooblastil ali druge pravne osebe javnega ali zasebnega prava, ki v nasprotju z zahtevo komisije iz tretjega odstavka 25. člena tega zakona ne preneha takoj s povračilnimi ukrepi.

(7) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa, organa lokalne skupnosti, nosilca javnih pooblastil ali druge pravne osebe javnega prava, ki v nasprotju s četrtem in šestim odstavkom 25. člena

tega zakona brez utemeljenega razloga ne premesti javnega uslužbenca.

(8) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa, organa lokalne skupnosti ali nosilca javnih pooblastil, ki sprejme darilo v nasprotju z določbo prvega ali drugega odstavka 34. člena tega zakona.

(9) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa, organa lokalne skupnosti ali nosilca javnih pooblastil, ki v nasprotju s prvim odstavkom 32. člena in tretjim odstavkom 34. člena komisiji ne posreduje seznamov prejetih daril.

(10) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba naročnika, ki posluje po predpisih o javnem naročanju, če posluje v nasprotju z določbami prvega ali drugega odstavka 35. člena tega zakona.

(11) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba organa, v katerem je funkcionar opravljal svojo funkcijo, če v nasprotju z drugim odstavkom 36. člena posluje s poslovnim subjektom funkcionarja.

(12) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba organa, pri katerem je funkcionar opravljal svojo funkcijo, če v nasprotju s tretjim odstavkom 36. člena tega zakona komisije ne obvesti o ravnanju funkcionarja v nasprotju s prvim odstavkom 36. člena tega zakona.

(13) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba organa oziroma organizacije iz prvega odstavka 47. člena tega zakona, ki v nasprotju s 47. členom tega zakona ne oblikuje in sprejme načrta integritete.

(14) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa, organa lokalne skupnosti in nosilca javnih pooblastil kot nosilca izvajanja ukrepov iz akcijskega načrta za uresničevanje resolucije, ki v nasprotju s prvim odstavkom 53. člena tega zakona komisiji ne poroča o dejavnostih za uresničitev teh ukrepov.

78. člen

(prekrški pravnih oseb)

Z globo od 400 do 100.000 eurov se kaznuje za prekršek nosilec javnih pooblastil in druga pravna oseba javnega ali zasebnega prava, razen Republike Slovenije in lokalnih skupnosti, če stori dejanje iz drugega, tretjega, četrtega, petega, šestega, sedmega, osmega ali štirinajstega odstavka 77. člena tega zakona.

79. člen

(prekršek interesne organizacije)

(1) Z globo od 400 do 100.000 eurov se kaznuje za prekršek interesna organizacija, za katero z njeno vednostjo lobira posameznik, ki v nasprotju s 58. členom tega zakona ni registriran kot lobist.

(2) Z globo od 400 do 100.000 eurov se kaznuje za prekršek interesna organizacija, po naročilu katere lobist lobira v nasprotju s 70. členom tega zakona.

80. člen

(izvajanje nadzora)

(1) Za izvajanje in za nadzor nad izvajanjem določb tega zakona je pristojna komisija.

(2) Globe, predpisane s tem zakonom, se lahko v hitrem postopku izrekajo tudi v višjem znesku, kot je najnižji predpisan znesek globe, ne smejo pa presegati najvišjih zneskov glob, ki so za prekršek predpisane po tem zakonu.

XI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

81. člen

(pristojnosti Komisije za preprečevanje korupcije v preostalem mandatu članov)

(1) Predsednik, namestnik predsednika in člani Komisije za preprečevanje korupcije po Zakonu o preprečevanju korupci-

je (Uradni list RS, št. 2/04, 20/06 – ZNOJF-1 in 33/07 – odločba US; v nadaljnjem besedilu: Zakon o preprečevanju korupcije) nadaljujejo z delom v skladu z nalogami in pristojnostmi, ki jih imajo člani komisije po tem zakonu, do imenovanja in nastopa dela predsednika komisije in obeh namestnikov predsednika komisije imenovanih po tem zakonu.

(2) Predsednik, namestnik predsednika in člani komisije za preprečevanje korupcije po Zakonu o preprečevanju korupcije sprejemajo odločitve z večino glasov vseh članov.

82. člen

(prepoved ponovnega imenovanja)

Predsednik in namestnik predsednika ter člani komisije, imenovani po Zakonu o preprečevanju korupcije, po preteku svojih mandatov iz prvega odstavka prejšnjega člena ne morejo biti ponovno imenovani na funkcijo v komisiji.

83. člen

(prenehanje članstva, dejavnosti ali funkcije in omejitve poslovanja)

(1) Funkcionarji, ki na dan uveljavitve tega zakona opravljajo funkcijo ali dejavnost, ki po 26. členu oziroma 27. členu tega zakona ni združljiva z opravljanjem funkcije, morajo ravnati v skladu s prvim odstavkom 28. člena tega zakona v roku dveh mesecev po uveljavitvi zakona.

(2) Funkcionarji, ki so na dan uveljavitve tega zakona člani organov v nasprotju s 27. členom tega zakona, morajo ravnati v skladu z drugim odstavkom 28. člena tega zakona v roku dveh mesecev po uveljavitvi zakona.

(3) Tretji odstavek 27. člena se za nepoklicne župane in podžupane ne uporablja do poteka njihovih mandatov v subjektih iz prvega odstavka 27. člena tega zakona.

(4) Pogodbe, ki so jih naročniki sklenili pred uveljavitvijo tega zakona, ostanejo ne glede na določbe prvega odstavka 35. člena v veljavi do izteka pogodbenega roka. Če na dan uveljavitve zakona poteka postopek javnega naročila, v katerem je udeležen ponudnik, s katerim naročnik v skladu s prvim in drugim odstavkom 35. člena ne sme poslovati, mora ponudnik v roku petih dni po uveljavitvi tega zakona umakniti svojo ponudbo.

84. člen

(zaključitev postopkov)

(1) Postopki, začeti po Zakonu o preprečevanju korupcije, se zaključijo po določbah Zakona o preprečevanju korupcije.

(2) Začeti postopek imenovanja predsednika in namestnika predsednika ter novih članov komisije v skladu z Zakonom o preprečevanju korupcije, se z dnem začetka veljavnosti tega zakona ustavi.

(3) Predsednik republike v primeru iz prejšnjega odstavka v roku sedmih dni po začetku veljavnosti tega zakona začne postopek imenovanja funkcionarjev komisije tako, da pozove predlagatelje za člane izbirne komisije, da imenujejo svoje člane ter izvede javni poziv v skladu z 9. členom tega zakona. Hkrati pozove predlagatelje možnih kandidatov, ki so posredovali predloge v skladu s pozivom na podlagi zakona o preprečevanju korupcije iz prejšnjega odstavka, ali se njihov predlog šteje kot kandidatura po 9. členu tega zakona ob upoštevanju pogojev iz tega zakona. Postopek se nadaljuje v skladu z določbami tega zakona, ki urejajo postopek imenovanja funkcionarjev komisije.

85. člen

(vzpostavitev evidenc)

Komisija vzpostavi oziroma uskladi evidence podatkov po tem zakonu najkasneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

86. člen

(roki za opravo dejanj)

(1) Zavezanci iz 41. člena tega zakona, ki še niso prijavili premoženja, svoje premoženje prvič prijavijo v roku 75 dni od uveljavitve tega zakona.

(2) Zavezanci iz drugega odstavka 56. člena tega zakona svoje poročilo iz 63. člena tega zakona pošljejo komisiji po poteku enega leta od uveljavitve tega zakona.

(3) Delodajalec, pri katerem so zaposleni zavezanci iz 41. člena tega zakona, mora prvič komisiji predložiti sezname teh zavezancev v 30 dneh po uveljavitvi zakona.

(4) Načrti integritete iz prvega odstavka 47. člena tega zakona morajo biti sprejeti najkasneje v roku enega leta po uveljavitvi tega zakona.

87. člen

(smernice za načrte integritete)

Komisija izdela in na svojih spletnih straneh objavi smernice za oblikovanje načrtov integritete, preverjanje delovanja načrtov integritete in ocenjevanje integritete v roku treh mesecev od uveljavitve zakona.

88. člen

(podzakonska predpisa)

(1) Podzakonska predpisa, sprejeta na podlagi Zakona o preprečevanju korupcije, se uporabljata, če nista v nasprotju z določili tega zakona, in sicer:

– Poslovnik Komisije za preprečevanje korupcije (Uradni list RS, št. 105/04) do sprejetja poslovnika komisije iz 11. člena tega zakona,

– Pravilnik o načinu razpolaganja z darili, ki jih sprejme funkcionar (Uradni list RS, št. 17/05) do določitve načina razpolaganja z darili komisije iz šestega odstavka 31. člena tega zakona.

(2) Poslovnik komisije iz 11. člena tega zakona sprejme komisija v roku 60 dni od uveljavitve tega zakona.

(3) Pravilnik o načinu razpolaganja z darili iz šestega odstavka 31. člena tega zakona sprejme komisija v roku 30 dni od uveljavitve tega zakona.

89. člen

(prenehanje veljavnosti predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o nezdružljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo (Uradni list RS, št. 20/06 in 33/07 – odločba US).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati četrta alineja drugega odstavka 52. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 17/08, 21/08 – popr., 76/08 – ZIKS-1C, 108/09 in 109/09 – odločba US), v delu, ki se nanaša na prekrške s področja nezdružljivosti javnih funkcij s pridobitno dejavnostjo.

90. člen

(začetek veljavnosti)

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Določbe VIII. poglavja tega zakona se začnejo uporabljati šest mesecev po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 214-02/10-59/243

Ljubljana, dne 26. maja 2010
EPA 926-V

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Pavel Gantar l.r.
Predsednik